

Libris .RO

Respect pentru

PR. SERAFIM ROSE

PR. GHERMAN PODMOȘENSKI

Prefață la ediția întâi

Între pomenire vennică va fi

(1911, 6)

SFÂNTUL IOAN MAXIMOVICI

– VIAȚA ȘI MINUNILE –

ediția a treia

Traducere și note de
Dana Cocargeanu

editura
Σοφία

București

Cuprins

<i>Prefață la ediția întâi</i>	5
<i>Prefață la ediția a treia, revăzută</i>	7

PARTEA I

Materiale despre viața Fericitului Ioan

Capitolul 1: Episcopul Sava—primul cronicar al vieții și minunilor Fericitului Ioan	11
I. Necrologul Episcopului Sava	14
II. Episcopul Sava, sprijinitorul înflăcărat al renașterii duhovnicești	16
III. Predica Episcopului Sava	20
IV. Din <i>Cronica Episcopului Sava</i>	23
Capitolul 2: Viața Fericitului Ioan (1896-1966)	30
Capitolul 3: Copilăria (1891-1911)	53
Capitolul 4: Profesor la Seminarul din Bitolia, Iugoslavia (1929-1934)	60
Capitolul 5: Făcător de minuni în Shanghai (1934-1951)	67
Capitolul 6: Victimă a pizmei. Pățimirile Fericitului Ioan în Shanghai	77
Capitolul 7: Apostolul Apusului (1951-1966)	79
I. Cinstirea Sfinților locali	80
II. Fericitul Ioan în Franța: amintirile fiicei sale duhovnicești	83

Capitolul 8: Fericitul Ioan în Olanda. Cinstirea lui de către Biserica Ortodoxă Olandeză	129
Câteva amintiri personale	136
Capitolul 9: Moartea unui Sfânt	142
Capitolul 10: Cripta	148

PARTEA A II-A
 Mijlocirile Fericitului Ioan

<i>Prefața editorului</i>	153
1. Izbăvire de orbire	155
2. Izbăvire de moarte neîndoielnică	158
3. Ocrotire minunată în Vietnam	165
4. Tămăduirea unei boli a picioarelor	168
5. Tămăduirea unei excrescențe primejdioase	172
6. Ajutor pentru găsierea unui soț	174
7. Ocrotire mistică la moarte sau Nina a Arhiepiscopului	175
8. Ocrotitorul călătorilor	177
9. Scăpare de cancer	179
10. Ocrotire de accident de mașină	181
11. Nădejde pentru răposații neortodocși	181
12. Readucere-aminte de rugăciunea pentru morți	183
13. Tămăduire de ulcer	184
14. Ajutor pentru oprirea sângerării	184
15. „Roagă-te pentru bolnavi !“	185
16. Chemare la Ortodoxie	186
17. Minuni în Franța	187
18. Tămăduire de astm	188
19. Apropierea Sfinților	190
20. Tămăduire de artrită	192
21. Tămăduirea unor degete rănite	194
22. Scăpare de o excrescență a pielii	195

23. Ajutor pentru un paralizat	198
24. Abaterea unui uragan	199
25. Ajutor pentru un bolnav de reumatism	200
26. Untdelemnul tămăduitor	203
27. Vindecarea unei infecții	203
28. Scăpare de meningită	204
29. Ușurarea durerilor de ochi și de stomac	205
30. Ajutor pentru un șold fracturat	207
31. Ajutor pentru găsierea unor lucruri	208
32. Ușurarea unei deformări a coloanei	209
33. Tămăduire de nevralgie	214
34. Ajutor minunat după citirea slujbei închinată Fericitului Ioan	214
35. Apropierea Fericitului Ioan	215
36. Ocrotirea unor băieți ortodocși	216
37. O convorbire telefonică minunată*	221
38. Îndepărtarea unei umflături	228
39. Mijlocire pentru un băiat evreu	231
40. O înviere pascală aproape din morți	231
41. Izbăvirea Shanghai-ului de bombardament	232
42. Păzitorul unor creștini ortodocși spanioli	233
43. Redarea sănătății mentale	234
44. Izbăvire de moarte	236
45. Izbăvire de foc	240
46. Înlăturarea durerilor de artrită	250
47. Tămăduirea unui doctor bolnav fără speranță	254
48. Ajutor pentru crize de astm	255
49. Izbăvire de tifos	256
50. Tămăduire de apendicită	262
51. Ajutor pentru a dobândi educație la seminar	263
52. Tămăduire de emfizem	264
53. Ajutor pentru găsierea unui serviciu	265

54. Tămăduirea degetelor	266
55. Dispariția unui carbunc	267
56. Ajutor pentru a nu face o operație	268
57. Tămăduire de o boală a creierului	272
58. Tămăduire de arsuri ale pielii	276
59. Îndepărtarea eczemei	278
60. Tămăduirea imediată a unei boli îndelungate.	280
61. Scăparea celor fără de casă	281
62. Salvarea unui ochi.	282
63. Regăsirea unui prieten pierdut	283
64. Salvarea piciorului unui copil	284
65. Legătură mistică cu inimile copiilor	288
66. Tămăduirea unei hernii de disc	294
67. Tămăduirea unui deget, a unui ochi și a spatelui	295
68. Tămăduire de peritonită	299
69. Tămăduire de boli intestinale	300
70. Scăpare de o erupție	302
71. Tămăduire de nevralgie și de virusul HIV	304
72. Izbăvire de insomnie.	307
73. Minunea insignei	309
74. Mijlocire pentru un nou-născut.	310
75. Scularea unui paralic	311
76. Înainte-vederea Fericitului Ioan	313
77. Fericitul Ioan grabnic-ascultătorul	318
78. Ajutor pentru mănăstirea Lesna	321
79. Tămăduirea unei infecții interne.	325
80. Tămăduire de difterie	327
81. Tămăduire de meningită	329
82. Foc din ceruri	330
83. Chemare la pocăință	334
84. Auzirea chemării unui muribund	336
85. Ajutor după o operație la plămâni	338

86. Ajutor într-o infecție respiratorie	339
87. Salvarea a două vieți	341
88. Tămăduirea unui braț paralizat	345
89. Ajutor pentru găsirea unui loc de muncă	346
90. O vedenie dătătoare de sănătate	347
91. Izbăvire dintr-o obsesie cu ascultarea	349
92. Întoarcerea celui iubit	354
93. Citirea gândurilor	355
94. Curaj înaintea-văzător	356
95. Tămăduirea celor care s-au întors împotriva Sfântului	358
96. Readucere la viață prin Sfintele Taine	361
97. Redobândirea sănătății de către o victimă a unui accident de mașină	363
98. Încetarea unei secete	364
99. Ajutor la naștere	366
100. Consimțământul Sfântului pentru publicarea minunilor	367
<i>Epilog</i>	371

PARTEA I

Materiale despre viața Fericitului Ioan

Viața eremitică, în părechi, în zăbăvita sa în pușcă, în urmărirea cursului normal, înșușit, în ocaziona mare, pușcă discret, fiind strănută din noua zăbăvire a stărilor și stărilor răbdătoare, totuși în mănăstire, în 1820, pe seară în Dumbrava, o parte din această viață trăită în Pădure se revelează în exemplele extraordinare ale înșușitului Dumbrava pentru oameni și în faptele sfinte răvășite în numele Sfântului Serghie al acestor eremici, de ele despre un singur sfânt sau despre întregul popor, este și răstălmăcit și se inspiră generația nouă de dușmanii creștinii, care așteaptă sfânt și sunt urziti să se mai desfrunze în luptă pentru patria lor cerească.

Într-o zi de a te desfrunze via eremitică a răstălmăcit cu totul în luptă pentru mănăstire este mare îndobșăci în viața eremitică de slăbă răstălmăcit și pentru creștinii ortodocși, secolului acesta pare unșuri mai mult o iubire a înșușitului, subiect de vorbă deșărtă mai degrabă decât ceva vrednic de aseruire pe pășune. Unde sunt evenimentele din timpul răstălmăcit de un eremit ca marele Sfânt Nestor din Pustăniile în Kiev?

Nestor din Pustăniile în Kiev (1050-1134), monah și Lavra Nestorilor de la Kiev a creștinilor constituie în care a a înșușit viața eremitică în Rusia. În 1050 a scris o cronică

CAPITOLUL 1

Episcopul Sava—primul cronicar al vieții și minunilor Fericitului Ioan

Viața ortodoxă, în parohii, în mănăstiri sau în pustie, își urmează cursul normal, liniștit, în cea mai mare parte discret, fiind alcătuită din lupta zilnică a păcătoșilor care nădăjduiesc totuși în mântuirea lor. Însă, prin harul lui Dumnezeu, o parte din această viață tainică în Hristos se revelează în exemplele extraordinare ale lucrării lui Dumnezeu printre oameni și în faptele sfinte săvârșite în numele Său. Scopul acestor cronici, fie ele despre un singur sfânt sau despre un întreg popor, este să zidească sufletește și să inspire generația nouă de luptători creștini, care adesea slăbesc și sunt ispitiți să se mai destindă în lupta pentru patria lor cerească.

Ispita de a te destinde sau chiar de a renunța cu totul la lupta pentru mântuire este mare îndeosebi în vremurile noastre de slabă credință, și, pentru creștinii ortodocși, secolul acesta pare uneori mai mult o istorie a înfrângerilor, subiect de vorbă deșartă mai degrabă decât ceva vrednic de așternut pe hârtie. Unde sunt evenimentele din timpul nostru demne de un cronicar ca marele Sfânt Nestor din Peșterile de la Kiev* ?

* Cuviosul Nestor cronicarul (1050-1114), monah al Lavrei Peșterilor de la Kiev, a consemnat condițiile în care s-a întemeiat viața monahală în Rusia; în 1080 a scris o cronică

Respect **Și totuși și secolul nostru lipsit de slavă** dă locuitori ai Împărăției Cerurilor și chiar eroi ai credinței. Ei nu se arată în slavă și în măreție exterioară și trebuie să te uiți cu mai multă atenție decât în secolele dinainte ca să-i găsești; însă există cu adevărat și își așteaptă și ei cronicarul.

Un astfel de cronicar al vremurilor noastre a fost răposatul Episcop Sava de Edmonton (†1973), care a fost atât de impresionat de viața Arhiepiscopului Ioan, încât și-a petrecut ultimii ani adunând materiale pentru o carte închinată în întregime acestuia. Multe dintre ele au apărut în publicația bisericească periodică *Orthodox Russia**, însă la moartea sa multe au rămas nepublicate și nu a avut posibilitatea să așeze tot ceea ce avea în ordine potrivită, după cum ar fi voit. Înainte de a muri, el a lăsat aceste materiale și cartea neterminată Frăției Sfântul Gherman din Alaska. Aceasta și-a asumat drept îndatorire sfântă să continue și să sfârșească lucrarea domniei-sale, folosindu-și toată priceperea. Cartea care a ieșit nu este o *Viață* a Arhiepiscopului Ioan, ci mai degrabă o *cronică* a cinstirii sale, a vieții sale sfinte și a minunilor săvârșite față de creștinii ortodocși din vremurile noastre. Primul volum al lucrării a fost publicat (în limba rusă) cu ocazia celei de-a zecea sărbătoriri a trecerii Arhiepiscopului Ioan la cele veșnice, cu titlul: *Cronica cinstirii Arhiepiscopului Ioan Maximovici*.

Cronica este de prețuit nu atât pentru materialul în sine pe care îl oferă, cât mai ales pentru *evaluarea* pe care o face Arhiepiscopului Ioan. Se întâmplă adesea în vremurile noastre ca adevărații drepti să-și sfârșească viața în asemenea smerenie și lipsă de slavă lumească,

despre pătimirea mucenicilor Boris și Gleb, iar în 1113, celebra sa cronică privind istoria Rusiei între anii 850 și 1110 —
Nota trad.

* *Rusia ortodoxă* (în lb. engleză) — *Nota trad.*

încât amintirea lor trece cu repeziciune în uitare, iar folosul vieților sfinte ale acestora este în mare parte pierdut pentru cei care le urmează.

De aceea, un cronicar vrednic ca Episcopul Sava îi poate aduce un mare folos Bisericii prin chiar evaluarea făcută cum se cuvine Arhiepiscopului Ioan. El nu își întemeiază această evaluare numai pe propriile păreri sau sentimente, ci și pe mărturia multor oameni vrednici de cinste. Astfel, capitole întregi sau părți din capitole sunt închinată mărturiilor despre viața sfântă a lui Vlădica Ioan aduse de Mitropolitul Filaret (cap. 20), Mitropolitul Antonie Khrapovițki (cap. 20-21), Arhiepiscopul Averchie (cap. 1), Arhiepiscopul Nikon (cap. 29), Arhimandritul Constantin (cap. 7), Episcopul Nicolae Velimirovici (cap. 13), Protoiereul Valeriu Lukianov (cap. 22), cronicarul bisericesc Nicolae Talberg (cap. 23) și (cea mai mare parte a cărții) de simpli credincioși care i-au simțit dragostea și minunile săvârșite prin rugăciunile sale. O altă parte foarte valoroasă a cărții este închinată cuvintelor din Sfinții Părinți și paralelismelor cu *Viețile Sfinților* care arată limpede sfințenia lui Vlădica Ioan.

Însă cea mai înduioșătoare parte a *Cronicii* este însăși mărturia lui Vlădica Sava. În fiecare cuvânt al său și îndeosebi în predicile despre Vlădica Ioan (cap. 2, 3, 11) se simt dragostea și venerația nemăsurate ale ierarhului mai tânăr pentru cel mai bătrân, râvna de a vesti valoarea acestuia credincioșilor, care nu-și pot permite să piardă o asemenea comoară, dar și mâhnirea că în vremurile noastre, când credința și dragostea s-au răcit, nu vor fi mulți cei care îl vor înțelege sau care vor pricepe rostul unei asemenea râvne. În zelul lui pentru amintirea unui om care a fost un adevărat nebun pentru Hristos în mijlocul vieții noastre din secolul al XX-lea, o viață a calculelor și a logicii meschine (chiar și viața bisericească

că), Episcopul Sava a devenit și el nebun pentru Hristos, nepăsându-i de părerile lumii acesteia atâta vreme cât putea spune adevărul despre cineva care trăise după regulile complet diferite ale vieții duhovnicești ortodoxe.

I

Necrologul Episcopului Sava*

de *Arhiepiscopul Atanasie de Argentina*

Am primit trista veste că pe 30 ianuarie 1973 Episcopul Sava (Saracevici) a murit în orașul Edmonton, în Canada. Slujind ca Episcop de Edmonton din 1958, domnia-sa se retrăsese din luna septembrie a anului 1971.

Episcopul Sava s-a născut pe 22 februarie 1902, în orașul Liutavici din Iugoslavia (regiunea Belgradului). În 1923 a absolvit liceul din orașul Ceaceak-Kragujevac, apoi a intrat la Facultatea de Drept din cadrul Universității din Belgrad, ocupând după terminarea acesteia funcțiile de avocat și judecător în orașele Trelog, Ceaceak, Gnila și Belgrad. În timpul liber dintre îndatoririle sale de judecător a urmat Facultatea de Teologie din Universitatea belgrădeană, pe care a absolvit-o în 1943.

Episcopul Sava era un om foarte învățat și drept. Nu se temea și nu șovăia să acuze nedreptatea și fățărnicia.

Emigrând după Al Doilea Război Mondial, a venit în Buenos Aires la începutul anului 1948 și a ajuns în curând la Episcopul Leontie din Paraguai, la mănăstirea pe care acesta o întemeiase acolo.

Episcopul Leontie l-a tuns în monahism și l-a hirotonit diacon în același an, la sărbătoarea Bunei Vestiri.

* *Nașa Strana*, Buenos Aires, nr. 1198, 6 feb. 1973.

Din Paraguai s-a întors în Buenos Aires, unde Arhiepiscopul Pantelimon de Argentina și Buenos Aires l-a hirotonit preot pe 15 august 1949 (stil vechi), de Adormirea Maicii Domnului. A fost trimis la Catedrala Sfintei Învieri din Buenos Aires.

În decembrie 1956 Episcopul Atanasie de Argentina l-a rânduit preot al Bisericii Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului din Temperley, unde a slujit până la plecarea sa la New York, în august 1958.

Prin hotărârea Sinodului episcopal al Bisericii ruse din afara Rusiei a fost rânduit Episcop de Edmonton, vicar al eparhiei Canadei. Slujba de hirotonire a avut loc în catedrala din New York, la data de 15/28 septembrie 1958.

Răposatul Episcop Sava îl venera pe Arhiepiscopul Ioan Maximovici de San Francisco și a scris câteva articole despre acesta în *Orthodox Russia*. El era, printre ierarhii Bisericii ortodoxe ruse din afara Rusiei, un arhipăstor remarcabil prin învățătură, elocvență și prin râvna cu care a slujit Biserica.

Cu două săptămâni înainte de a muri, Episcopul Sava a scris o scrisoare unui prieten din Buenos Aires în care, printre altele, spunea: „Cât mă privește, slavă lui Dumnezeu, trăiesc liniștit. Nu aş vrea să-mi schimb rostul. Sfântul Grigorie Teologul a scris: «Căci cei care lasă tronuri nu Îl pierd pe Dumnezeu, ci vor avea un Scaun în cele de sus, mai înalt și mai sigur decât aceste scaune de aici de jos.»“

Veșnică pomenire răposatului ierarh.